

Dues mirades

Bauman

JOSEP MARIA **Fonalleras**

Procs intel·lectuals han estat capaços de col·locar un pensament amb tanta rotunditat com **Zygmunt Bauman**. La seva «modernitat líquida» és una moneda d'ús freqüent a l'hora d'analitzar els signes dels temps que vivim. Un cop arraconades les veritats absolutes, pètries, impertorbables, resulta que habitem en un món de fluctuaci3, no solament perquè tot és menys s3lid i tot tendeix a l'evanescència, sin3 perquè tot circula també com un fluid més vigor3 i inestable. Modernitat líquida, sí, i també ràpida, oscil·lant, amb menys ports on atracar la nau i amb naus més disposades a viatjar que mai.

Bauman, és clar, és molt més que aix3. La saviesa i la perspicàcia, l'observaci3 detallada i profunda,

l'han convertit en un analista de primer ordre que ensenyarà el seu corpus (amb una consistència no gens aquosa) a la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona, des d'avui i durant tota una setmana, en un diàleg amb col·laboradors i experts en la seva obra. Hi parlarà dels temps de l'interregne i de la diàspora, de la cultura digital i de la societat de consumidors, i també dels temps dels somnis, dels temors i de les esperances. En una sessi3 oberta al públic no universitari, demà, dimarts, **Bauman** proposa discernir entre el concepte d'Europa com a «naixement» o com a «mort ag3nica». Un panorama altament atractiu, inquietant. Una pregunta que, avui, ens interpel·la a tots. ≡

Bona sort

EMMA **Riverola**

Ell es mossegarà les ungles. Ella no deixarà d'enroscar i de desenroscar aquest floc de cabells. La seva amiga s'aferrarà a la polsera amulet. Ell recorrerà al rellotge de l'avi, el que sempre s'avança. Tot just queden 24 hores. Un últim repàs: dates fugisseres, fórmules químiques, declinacions de llatí... A la pantalla del mòbil, els últims missatges d'ànim. Nervis. Demà comencen les proves de selectivitat universitària. A la ment de molts, un número, una xifra que els obrirà o no les portes del futur elegit. Dos anys lluitant per una nota i, ara, en unes hores, l'últim assalt. El que finalment determinarà o no la vict3ria.

Malgrat les punyents retallades que s'han aplicat a l'ensenyament,

les injustes misèries de les beques, les estadístiques descoratjadores i el desengany col·lectiu, ells són allà. Estudiant per aconseguir-ho. Preparant-se per tirar endavant. Amb l'ànim -la inconsciència- del que se sent capaç de tot. Per a alguns és un pas més cap a un futur que van construint amb certa indiferència. Per a altres, el trampolí que els rescatarà d'un destí de carències al qual es neguen a sucumbir. Entre aquests nois i noies hi ha els metges, professors, investigadors, polítics o enginyers que, algun dia, agafaran les regnes del país. Ells recolliran la nostra herència i, amb la runa d'una democràcia i un benestar ruïnosa, potser sabran aprovar el que els grans hem suspès. Bona sort, demà. Pel bé de tots. ≡